

Kaj pomeni, če nekoga srečate trikrat v enem dnevu?

Sinhroniciteta

Kaj pomeni, če nekoga srečate trikrat v enem dnevu, potem ko ga že nekaj let niste videli? Kaj pomeni, če na nekoga mislite, ta pa vas v tistem trenutku pokliče po telefonu? Ali če začne kdo govoriti o tem, kar ravno vi tedaj mislite? Govorimo o tako imenovani sinhroniciteti. Izraz je skoval švicarski psiholog in psihiater Carl Gustav Jung (1875–1961). Pomeni smiselno časovno povezanost dveh vzročno nepovezanih dogodkov, ki nam hkrati prenaša sporočilo veselja in nas usmerja. Sinhroniciteta je že pred dvajsetimi leti prevzela tudi Adriana P. Kezeleja, ki ji je posvetil knjigo *Skrita sporočila, skriti pomeni* (Skrivene poruke, skrivena značenja). Ob izidu posodobljene različice te knjige v slovenščini z naslovom *Sinhroniciteta – prebujanje Celote* je spregovoril za *Misterije*, bili pa smo tudi na predstavitvi njegove knjige.

Adrian Kezele je avtor triinštiridesetih knjig, med drugim uspešnice *Življenje – smrt – življenje*, ki je v slovenščini dostopna na *Misteriji.si*. Njegove knjige so rezultat življenja, posvečenega raziskovanju in predajanju znanja o duhovnosti. Svoja aktualna razmišljanja in doživetja objavlja na svoji spletni strani *Adriankezele.com*.

Sinhroniciteta se zdi precej strokoven izraz...

Da, gre za strokovni izraz. Prvi ga je začel uporabljati Carl Gustav Jung. Bistvo sinhronicitete je sočasnost, ki povezuje različne dogodke v času. Pri svojih bolnikih je opazil, da zelo pogosto slučajni zunanji dogodki na nek način odgovarjajo vsebini njihove zavesti. Sklepal je, da ima dogajanje znotraj nas svoj ekvivalent v dogajanju zunaj nas. Lahko gre za simboliko,

»Če mi veselje prek drugih ljudi in dogodkov stalno nekaj sporoča, jaz to sprejemam, kot da so to moje misli.«

glavni pomen pa je v sočasnosti. Ko se nekaj dogaja v nas, se to hkrati dogaja tudi zunaj nas.

Zagotovo ste tudi vi že kdaj opazili, kako v vaše življenje pridejo stvari, odločitve, ne da bi jih načrtovali. Na koncu večina ljudi, ko začne razmišljati, kako je potekalo njihovo življenje in kateri so bili njegovi ključni trenutki, opazi, kot da je nekdo vse to orkestriral. Če te sinhronicitete še niste opazili, potem obstaja možnost, da imate zaprte oči in da spite. Obstaja pa tudi možnost, da jih odprete zaradi knjige, ki jo boste prebrali.

Zanimivo je, da se veselje, ko se začnete zavedati sinhronicitete in ji

Adrian Kezele

začnete posvečati pozornost, jo iskati v življenju, na to odzove tako, da je sinhronicitete v vašem življenju še več, začnete jo privlačiti.

Sicer pa sinhroniciteta ni novost. Ta sistem so ljudje uporabljali že od davnine. Gre za slučajni dogodek, ki je povezan z neko vsebino v človekovi zavesti. Za to so uporabljali najrazličnejše stvari od metanja fižola do astrologije. Tudi astrologija temelji na sinhroniciteti; ne gre za vpliv planetov na nas, temveč za hkratno dogajanje v mikro in makro svetu.

Kdaj ste vi postali pozorni na sinhroniciteto?

Sinhroniciteto sem se prvič srečal pri petnajstih letih s *Knjigo sprememb* in priljubljenim ji džingom, ki je prav tako generator sinhronicitete. Nato je v moje življenje prišla indijska astrologija džjotiš, ki je s sabo prinesla nepričakovano zakladnico zamisli o sinhroniciteti.

Moja izkušnja s sinhroniciteto je neke vrste čarovnija, življenje spreminja iz vsakodnevnih sivine in vsakodnevnih obrazcev vedenja v nekaj povsem drugega. Začnete živeti na način, da nikoli ne veste, kaj se bo zgodilo čez nekaj ur, jutri. Kot da ste stalno v neki pustolovščini, ki vas vodi iz kraja v kraj.

Nekatere metode temeljijo na načrtovanju življenja, pri sinhroniciteti pa gre bolj za prepuščanje življenju?

Tisto so metode za kontroliranje življenja. Jaz pa nisem dovolj pameten, da bi življenje nadzoroval. S svojo pametjo ne morem zaobjeti vse širine in globine življenja.

Sinhroniciteta je izkušnja, ki presega meje posameznika. Je osvobajajoče izkustvo, ker nas vodi ven iz »zapura«, iz kroga, dvorišča, koder smo navaje-

ni živeti in mu pravimo moj um, moji občutki, moje znanje, moje izkušnje. V mojem življenju je sinhroniciteta edina in izključna oblika navigacije skozi življenje. Že zdavnaj sem nehal zaupati svoji pameti. Ko se na primer odločate, ali boste šli študirat eno ali drugo smer, ali se boste poročili s tem ali onim, ali boste kupili stanovanje, ali naj vzamete kredit ali ne..., kako boste vedeli, da je vaša odločitev pravilna? Človeški um ni dovolj širok, nimamo dovolj informacij, da bi lahko razmislili o vseh mogočih posledicah naše odločitve. Tudi če bi imeli vse informacije, so posledice vidne šele po odločitvi. Kako lahko naša pamet izračuna, kako bo neka odločitev vplivala na druge ljudi? Moj zaključek je bil, da enostavno ni možno, da bi to vedel s svojo pametjo. Pa tudi naš občutek nas lahko prevара.

Že zdavnaj sem to doumel, zato sem pameti, večji od mene, prepustil, da upravlja z mojim življenjem. Večino svojih odločitev sem sprejel zaradi nek

»slučajnih«, »naključnih« dogodkov. Nekdo mi prekriža pot, nekoga srečam, slučajni mimoidoči izreče neko besedo, ki se podvaja s tem, kar jaz mislim... Nekdo poreče, da je to noro, kje imam vendar pamet! A ko pogledam nazaj, vidim, da so bile vse moje odločitve na podlagi sinhronicitete najboljše možne odločitve.

Lahko navedete kakšen primer?

Ali veste, kako sem izbral, kaj bom šel študirat? Metal sem pikado. Pustil sem, da izbere slučaj. To je bila majhna stvar, kasneje je naključje odločalo o vsem v mojem življenju. Pred več kot dvajsetimi leti sem se zavestno odločil, da bom sledil znamenjem iz vesolja in da bom po tem deloval, živel.

Danes ne čutim več ločenosti med tem, kar jaz sem in mislim, in tem, kar se dogaja okoli mene. Povprečen človek svoje misli doživlja kot nekaj, kar je znotraj njega; pravimo, da nam je nekaj padlo na pamet in to dojemamo kot svojo misel, v katero nihče nima uvida.

Z izkušnjo neločenosti med sabo in okoljem pa se polagoma premika meja med tem, kar je moje, in tem, kar je zunaj mene. Na dogodke zunaj sebe v snovnem svetu, ki nas obkroža, začnete gledati kot na svoje misli. Za mene ni med tem nobene razlike. Če mi vesolje prek drugih ljudi in dogodkov stalno nekaj sporoča, jaz to sprejemam, kot da so to moje misli.

Ni razlike med mojimi mislimi in dogodki zunaj mene, saj so slednji misli vesolja. Moje misli in misli vesolja, ki se dogajajo v obliki dogodkov zunaj mene, so zame enakovredne. Vse postane eno, vse postane del moje zavesti. Za to paradigma, doživljanje sveta okoli sebe, se je uveljavil izraz C-rex – to pomeni »Zavest je kralj«. Vse, kar doživljamo in vidimo okoli sebe, je del zavesti. Ni ločenosti med zavestnim bitjem in materialnim svetom. Namen sinhronicitete je, da v vas vzbudi to stanje, ki sem ga pravkar opisal. Vse, kar doživljamo, kar se dogaja, je medsebojno povezano, mi smo del te enosti, nismo njeno središče.

Knjiga je na voljo na Misteriji.si in 051/307 777.

Sinhroniciteta ne služi vam, kakršni ste zdaj, ampak služi vam v povsem dovršeni, popolni obliki, takšnim, kot bi lahko bili. To pomeni, da deluje na visoki ravni zavesti.

Knjiga je tudi praktični vodnik?

Da. V njej predstavljam tudi dva generatorja sinhronicitete, ki sta vsakomur brezplačno dostopna na spletu. Eden je Synchro.zone, spletni generator sinhronicitete, ki ima trenutno dva tisoč članov. Deluje tako, da postavite vprašanje, program pa naključno izbere nekoga, ki vam bo odgovoril. Ta, ki odgovarja na vprašanje, ne pozna vašega vprašanja. Odgovarja vam povsem intuitivno. Kasneje mu lahko razkrijete vprašanje, da vidi, koliko je bil »blizu« z odgovorom. Sistem deluje že dvajset let; dokler ni bilo spleta, smo uporabljali pošto. Ljudje smo navajeni svetovati s pametjo, ta sistem pa deluje na povsem intuitivni ravni in na ravni sinhronicitete. Rezultati so presenetljivi.

Na voljo je tudi drugo orodje – SinkroLab; njegova tehnika temelji na pomenu simbolov labirintov. Labirinti so geometrijske arhetipske oblike, katerih strukturo, pomen in uporabo opisujem v knjigi *Labirinti in njihove skrivnosti* (Labirinti i njihove tajne), karte za osebno uporabo pa so priložene knjigi.

Tatjana Svete ❁